

революционни комитети считаха и държаха отговорен Абдул Хамида с неговата политика на отстъпки, макар и най-незначителни, и почти насилствено изтръгвани от страна на великите сили, които за тази цел се виждаха принудени да прибегват до заплашителни мерки, в това число и флотски демонстрации. Младотурската революция от 1908 г. имаше за цел да свали Абдул Хамида, да реорганизира сухопътните и морски сили на Турция и да внесе малко ред и дисциплина в пределите на Отоманската империя, чрез което да смегчи недоволството на македонското население и с нови обещания пред великите сили за бързо реформиране на цялата Турска империя да направи излишно всяко отделно реформиране на нейните европейски провинции, което фактически би ги откъснало от нея. В своето шовинистическо увлечение младотурците преминаха, обаче, границите на благоразумието и чрез един дипломатически инцидент с българския представител в Цариград поискаха да подчертаят зависимостта на васална България от сюзеренна Турция, с което оскърбиха България и станаха причина за засилване на патриотическото възбуждение всред българския народ. В това време тяхното положение, обаче, не беше още окончателно заздранено и опасността от една контра-революция не беше окончателно отстранена. Тия твърде много благоприятни обстоятелства, както и страхът от едно военно засилване на Турция, бяха политическия фон, на който се извършиха тия две от капитално значение за мира и спокойствието на Европа събития: прокламирането независимостта на България и анексирането на Босна и Херцеговина от Австро-Унгария.

Първото от тия събития бе, безспорно, от голямо историческо значение за България. Чрез него